

РЕШЕНИЕ

№ 8669

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2787** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Майстер Хаус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез управителя М. М. Г., срещу Решение № 41/03.01.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 137-ми състав, по НАХД № 9542/2023 г., с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 29-2300032 от 15.06.2023 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на дружеството, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 лв., за нарушение на чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния е незаконосъобразно. Твърди, че неправилно районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка, сочеща наличие на нарушение. Счита, че след като е налице сключен граждански договор между работодателя и работника за изпълнение на определен вид работа, не е налице нарушение. Иска се отмяна на постановения съдебен акт и на НП.

В съдебно заседание касаторът поддържа касационната жалба, като твърди, че в деня на констатираното нарушение на строителния обект са работили трима човека с цел да бъде преценено качеството на тяхната работа.

Ответникът – Главен директор на главна дирекция „Инспекция на труда“ С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, Х.-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От СРС е приета следната фактическа обстановка: На 27.04.2023г. служители от Главна дирекция „Инспекция на труда“, извършили проверка по спазването на трудовото законодателство, като посетили строителния обект, представляващ “строяща се жилищна сграда с гаражи”, находяща се в [населено място], район “Н.”, УПИ V -898, кв. 51, м-ст “Н. 4”, на който са извършвани строително - монтажни работи от „Майстер Хаус” ЕООД, ЕИК[ЕИК]. По време на проверката на място инспекторите са заварили да полага труд лицето Г. Н. Д., ЕГН [ЕГН], който извършвал трудова дейност като “изпълняващ зидария”, т.е. извършвал строително - монтажни работи - зидария на кота +14.25 на посочения обект на контрол. Лицето попълнило собственоръчно декларация, в която посочило, че няма сключен трудов договор с жалбоподателя и работи на процесния обект от 09.00 часа до 10.30 часа и има определено работно време на строителния обект и “изпълнява зидария”. На гърба на декларацията, лицето посочило, че “не иска договор”. По време на извършената проверка трудов договор не бил представен на проверяващите инспектори. Проверяващите съставили протокол за извършената проверка, след което поканили представител на търговеца да се яви в сградата на ИТ-СО и да предостави книжа от значение за проверката. Така, на 09.05.2023г. в сградата на ИТ-СО се явил управителят на дружеството, който представил сключен с работника Д. граждански договор от 10.04.2023г. Служителите на ГДИТ намерили, че е налице извършено нарушение от страна на Майстер Х.” ЕООД, тъй като в качеството си на работодател последният не е уредил като трудови отношенията си с работника Г. Н. Д., ЕГН [ЕГН], като не е сключил с него трудов договор, но го е допуснал на работа.

Въз основа на установеното е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 29-2200004 на 10.03.2022 г. за това, че при извършена на 27.04.2023 г. от служители от Главна дирекция „Инспектиране на труда“, проверка по спазването на трудовото законодателство било установено, че между „Майстер Хаус“ ЕООД и лицето Г. Н. Д., ЕГН [ЕГН], полагашо труд на строителен обект, находящ се в [населено място], район “Н.”, УПИ V -898, кв. 51, м-ст “Н. 4”, няма сключен трудов договор. Актът бил предявен на управителя на дружеството 15.05.2023 г. Писмено възражение срещу АУАН в законоустановения срок по ЗАНН не е депозирано.

Въз основа на така съставения АУАН, при идентичност на описаното нарушение и

дадената правна квалификация, главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“ издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ наложил на „Майстер хаус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], имуществена санкция в размер на 2000.00 лв., за нарушение на чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и при издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че отговорността на дружеството е правилно ангажирана за нарушение на чл. 61, ал.1 от КТ. Въззивният съд правилно е достигнал до извод, че наложеното наказание е незаконосъобразно, тъй като АНО необосновано е наложил наказание над минималното при първо констатирано нарушение и при липса на отегчаващи отговорността обстоятелства, поради което законосъобразно и правилно е редуцирал имуществената санкция до минималния, предвиден в закона размер от 1500 лева.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на търговеца е субсумирано под нормата на чл. 61, ал. 1 от КТ. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Безспорно е установено, а и между страните не се спори, че такъв договор не е сключван. Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Безспорно е установено, че касаторът е възложил на Г. Д. изпълнението на работа на длъжност „зидар“ - с конкретно работно място и работно време, при наличие на йерархическа зависимост между двете лица, което характеризира отношенията между касатора и последния като трудови. Подробно в съдебното решение са анализирани възраженията на касатора като е правилен извода, че Д. е предоставял работна сила в полза на дружеството при наличие на белезите, характеризиращи трудово правоотношение, но без сключен трудов договор, съгласно цитираната правна уредба. В този смисъл се явяват неоснователни наведените в касационната жалба доводи на касатора за това, че преценката за вида договор при престация на труд от наети лица в неговите обекти следва да е по негово лично усмотрение.

Правилно е посочена санкционната норма. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Следователно от установената фактическа обстановка, безспорно се констатира, че дружеството е

нарушило разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ, поради което основателно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл. 414, ал. 3 от КТ, като правилно санкцията е редуцирана в минимално предвидения размер от въззивната инстанция. Съобразно гореизложеното, настоящият състав намира, че не са налице касационни основания за отмяна на оспореното решение и същото като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция в полза на Главна дирекция „Инспекция на труда“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд - София - град, XXI-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 41/03.01.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 137-ми състав, по НАХД № 9542/2023 г..

ОСЪЖДА „Майстер Хаус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. М. Г., да заплати на Главна дирекция „Инспекция на труда“ сумата 80 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.